

Norgestur 10. - 18. juni 2000

Morten + arrangørerne Jette og Hans

Pinselørdagsmorgen drog 26 morgen-kvikke stenfolk med Morten ved rattet mod Norges lyksaligheder - først dog en lang køretur gennem Sverige i sol og regn, nåede sent på eftermiddagen at blive indkvarteret i forskellige hytter på campingpladsen i Porsgrunn og få middag på en nærliggende café. Pinsemorgen efter morgenmaden på samme café kørte vi til Tuften Larvikitbrud i Tvedalen og som det fremgår af billedet, var der masser at tage fat på !

Det er et kæmpebrud, heldigvis havde vi Ingulv Burvald med som guide. Jette og Hans havde lavet en grundig turbeskrivelse med masser af flotte billeder, alle disse herligheder fandt vi nu ikke, men der blev fundet fine zirkoner, diaspor, ægirinnåle, chiavennit i små bobler o.s.v. - mikroskopet vil sikkert afsløre mange flere - og så er der jo ikke at forglemme den smukke blåglimtende bjergart larvikit. 2.påskedag skulle vi ned i Kjørholt Kalkgruva. Guide var Gunnar Jenssen - først viste han os fabrikkens samling af fantastiske mineraler, fortrinsvis Calcit, fortalte lidt om brydningen, fabrikationen og minegangene og efter at alle var blevet forsynet med lamper, kørte han ned i gangene skarpt forfulgt af Morten. Vi kørte og kørte - ubegribeligt, at den store bus kunne komme rundt om de skarpe hjørner og så i buldermørke. Både Morten og bus

viste, hvad de duede til - flot !! Da vi gjorde holdt, blev alt lys slukket og så var der mørkt - jeg har aldrig før oplevet så mørkt et mørke! Så var det vores tur, iført regntøj, gummistøvler og lygter sloskede vi rundt i mudder og mørke og fandt - viste det sig senere - de dejligste calcitkrystaller. Det var en fantastisk oplevelse.

Vandpytter - op ad vakkelvorne stiger, for slet ikke at tale om at komme ned ad igen! Overalt sås kun lysende pletter, som hoppende og tumlende lygtemænd! For mig var det turens største oplevelse, aftensmaden på caféen smagte rigtig godt efter sådan en tur og vi fik oven i købet budding.

Næste dag kørte vi til Høydalen gennem utrolig smuk norsk natur, store skovklædte fjeldsider og dybe slugter og nåede til Tørdal, hvor den gamle Olav Stigen tog imod os og ledte os op til bruddet. Der var næsten lige blevet

sprængt, men der var ikke kommet noget særligt frem, vi fandt dog dejlig grøn amazonit, månesten, lilla lepidolit, fluocerit, yttrotantalit m.m. Senere så vi hans samling og kunne købe, hvad vi evt. ikke selv havde fundet.

Om aftenen fik vi budding og så skulle der pakkes, for næste nat skulle vi overnatte på Oslo Vandrerhjem - forinden

skulle vi lige nå en stenbutik i Porsgrunn og så videre til Oslo, nogle tog til Mineralogiske Museum andre

til Vikingeskibshallen - alle havde vist en god dag i Oslo, vi nød også vandrerhjemmets lidt større komfort

fremfor campingpladsens og så vi fik oven i købet budding - men aftenen havde flere glæder at byde på, vi

var alle inviteret til kaffe hos Niels Abildgaard og hans kone i deres dejlige hjem. Niels Abildgaard havde hjulpet

meget med planlægning og etablering af kontakter. Vi så hans flotte mineralsamling og en pragt-guldstufe

fra hans guldmine, vi kunne også købe små stykker med guld.

Så skulle der pakkes igen og turen gik til Myreseter og Landfall, Dag Ottesen guidede os ad en pragtfuld vandresti op til

findstederne, hvor der blev fundet grøn og brun vesuvian - et par af deltagerne fandt specielt store og flotte

eksemplarer, vi kørte Dag hjem og kunne købe lidt mineraler hos ham. De sidste dage boede vi på

Kongsberg Vandrerhjem, luksus og meget lækker mad og naturligvis fik vi budding - undtagen en enkelt aften og da gik alle også grædende i seng!

Næste dag gjaldt det Konnerud og Øjvind Juul Nielsen guidede os ud til bunkerne. Det var

mest mikromineraler

aurichalcit, malakit, grossular, forskellige blå og grønne mineraler, nærmere eftersyn må vise, hvad det er - man kan

ærgre sig over, at man ikke tog et par ekstra klodser med, for det ser meget spændende ud, men vi måtte

haste videre, for vi skulle nå at se Heddal stavkirke og den var vel en messe værd! Hvor er den smuk. En rigtig norsk

jente fortalte om kirken, til sidst slukkede hun lyset, så kun dagslyset silede ind og sang "Ave Maria" - det

var meget smukt og stemningsfuldt. Hjemme igen på vandrerhjemmet : små grupper der sidder udenfor og

ryger, småsnakker, sorterer sten og har det rart - bedste sortering var da Lise fandt Unis ring, hun troede at

have tabt i Myrdal! (Jeg nægter at fortælle om mine tabte og genfundne regnbukser)

Sidste dags tur gik til Vinorn Sølvmine, den ejes af Kjell Trengen, som guidede os og skældte lidt ud over, at vi havde

for dårligt lys med. Efter en stejl og flot travetur op stod vi ved mineindgangen og så gik det ind i mørket, i

ca en halv time gennem en smal gang gik vi i gåsegang, kunne lige akkurat se den der gik foran, det sjaskede

lystigt om gummistøvlerne (nogle måtte klare sig med plasticposer!) endelig nåede vi frem til nogle

bunker med nysprængt materiale og så gav vi os til at lede med valne fingre - det var nu nærmest i blinde, men der var

da nogle stykker, der fandt sølv. For at vi ikke skulle være kede af det, gav Kjell os en pose med med stykker

der var sølv i, som Hans fordelte til os alle ved lodtrækning om aftenen. Vi nåede også lige at komme på

Kongsberg Sølvmuseum - et vældig godt museum der viste lidt om forholdene i minerne og med nogle

pragtstykker i sølv.

Om aftenen var der afskedsfest med taler og sange og optræden. Det var en dejlig og hyggelig aften - næste morgen gik

det hjemad - bussen var blevet lidt tungere og vi lidt rigere på oplevelser.

Vi har været nede i 175 m ´s dybde og oppe i ca. 400 m, vi har gået $\frac{1}{2}$ time ind i fjeldet ad snævre og mørke gange i vand

og ælte, vi har kørt 14 km ad krogede minegange dybt inde og nede i fjeldet, alt i alt har Morten fragtet os

over 2.000 km, gennemsnitsalderen var 59 år, yngste deltager var 33 år og ældste 69, vi har haft skiftevis sol og

gråvej - det har været en pragtfuld tur, hvor vi har set megen smuk natur og fundet masser af dejlige mineraler,

takket være Jette og Hans´ s store forarbejde og fine planlægning og Mortens gode evner til

både at
styre bussen og vores stenrod - og det har været en sjov og hyggelig tur, takket være "det gode selskab"

Nelly E Jensen.

En rettelse

Petersenit-(Ce)

En af de mere vågne læsere af Lapidomanen, Henrik Friis, har opdaget en fejl i artiklen om mineraler opkaldt efter danskere i sidste nummer.

I stedet for Petersenit med yttrium skulle der have stået cerium. Hans Kloster beklager fejlen og undskylder især Ole V

Petersen og læserne for den fornærmelse det er at opgive falsk navn. Hans Kloster er ikke tidligere straffet for

dokumentfalsk, men det er redaktionen bekendt, at han stjæler oplysninger fra andre for at Lapidomanen kan komme først med nyhederne. Hidtil er der set mildt på forseelsen af mangel på stof. Redaktionen deler imidlertid fuldt ud Henrik Friis' s fremragende kritik og opfordrer andre til at gøre lige så. !